

No 34 (131)
Poniedziałek
5 maja 1941 r.
Cena 10 kopiejek
Kok wydania trzech.

NOWE ŻYCIE

Organ
Grajewskiego
RK KP(b)s
i rejonowej Rady
delegatów
pracujących.

«Gazeta — to nie tylko kolektywny propagandysta i kolektywny agitator, lecz również i kolektywny organizator»
(W. I. Lenin)

DZIEŃ PRASY BOLSZEWICKIEJ

(Historyczna informacja)

«Prasa powinna raczej nie dalać, a gotować — to najskuteczniejsze, najbardziej niezbędne narzędzie naszej partii»
(J. W. Stalin)

W 1941 roku szerokie masy pracujące nowych republik radzieckich wraz z obywatelami całego Związku Radzieckiego, 5 maja, będą obchodzić Dzień bolszewickiej prasy. Cóż to za święto? Kiedy i w związku z czym powstało?

Zanim zaczęto wydawać gazetę „Prawda”, bolszewicy wydawali co tydzień gazetę „Gwiazda” („Ziarnko”), która odegrała ogromną rolę w mobilizacji klasy robotniczej do walki z samowładstwem Pomieszczaństwa w niej szeregi nowych i politycznych przywódców Lenina i Stalina. Ale w warunkach podniesienia się ruchu rewolucyjnego potrzebna była codzienna masowo-polityczna gazeta, która dotarłaby do najszerszych warstw proletariatu. 5 maja 1912 roku, w Petersburgu wyszedł pierwszy numer codziennej legalnej gazety robotniczej „Prawda”. Zrodziła się ona wraz z nowym wzrostem ruchu rewolucyjnego w kraju.

Wypuszczenie bolszewickiej gazety „Prawda”, stworzonej według wskazówek Lenina i inicjatyw Stalina, było wielkim wydarzeniem w historii klasy robotniczej Rosji. Było to dla robotników prawdziwe święto. Na cześć ukazania się „Prawdy” dzień 5 maja stał się dniem święta pracy robotniczej.

Robotnicy, z niecierpliwością oczekiwali wyjścia swojej bolszewickiej gazety. I oto zjawia się ona.

„Na codzienną gazetę robotniczą wpląsamy z rubież. Mamy nadzieję, że za naszym przykładem pójdą i inni robotnicy fabryk tytoniowej i wpląsą swoją składkę, według możliwości. Gazeta jest nam tak potrzebna jak światło i powietrze, i miej bógdajemy ciepłe słońce dla walki o lepszy byt!” — pisał w owych dniach grupa robotników petersburskiej fabryki tytoniowej.

Tysiąc listów było mnóstwem. „Prawda” była rzeczywistą gazetą robotniczą.

Osiem razy rząd carski zamknął „Prawdę”, ale ona natychmiast odradzała się pod nazwą „Za prawdę”, albo „Droga prawdy”, „Robotnicza Prawda”, lub też pod innymi nazwami.

„Prawda” stworzyła doskonałą armię robotniczych korespondentów. Tytuł w Ogniu czerwonego roku w „Prawdzie” wydrukowano 11.114 korespondencji robotniczych. Gazeta drukowała artykuły, wiersze, opowiadania, szkice robotników. Demaskowała oni porządki kapitałistyczne, protestowali przeciwko samowładstwu szlacheckim i kapitałistom.

„Prawda” pisała nie tylko o robotnikach, ale i o chłopach. W gazecie był specjalny dział „Zwiecie chłopackie”.

Czytelnikowi robotniczemu „Prawda” pokazywała, jak surowo obszarłacy eksploatują chłopów, jak kłucy ograbiają ich. „Prawda” pokazywała, jak wielkie jest niezadowolenie chłopów z powodu ustroju eksploaterskiego. „Prawda” urzyła robotników, że oczekuje ich nowa rewolucja i w niej klasa robotnicza powinna wystąpić jako kierownicze ciało ludu, że w nowej rewolucji chłopstwo rewolucyjne będzie silnym sojusznikiem klasy robotniczej. Dzięki robotnikom, związanym ze swą „Prawdą” docierała do chłopów i chłopów do walki rewolucyjnej.

Robotnicy prowadzili bohaterką, pełną niebezpieczeństw, pracę, w celu rozpraczenia swojej rodzinnej gazety, w celu dostarczenia jej do fabryk i zakładów przemysłowych.

W redakcji „Prawdy” zawsze można było spotkać robotników. W owym czasie była to zredagowana szlachetna ciężka praca organizacyjna, praca bolszewickiej, to urządzenie spotkań i przedstawienie komórek partyjnych fabryk, zakładów przemysłowych, komitetów strajkowych.

Revolucja zebrała robotniczych listy, składki na gazetę, podziwianie wpływały w tak ogromnej ilości, że odczuliśmy być nie tylko wydrukowanie ich wariantach, ale nawet ich polecenie.

„... Świadomym robotniczym idzie na prawdę i szlachetnie. — pisał W. I. Lenin w artykule „O wynikach dnia pracy robotniczej”.

„Za prawdę” — to oznaczało, że bolszewizm, za Leninem i Stalinem. „Za prawdę” oznaczało przeciwko wrogom klasy robotniczej i partii, przeciwko mienszewikom, trockistom, eserom, kadetom, „czarnosiłomom”.

Wodłowiec partii W. I. Lenin i J. W. Stalin uważnie obserwowali pracę „Prawdy”, nadawali kierunek jej działalności, drukowali w niej swoje artykuły.

Kredki kurs historii WKP(b)s odznacza, że wraz „Prawdą” rośnie całe pokolenie rewolucyjnego proletariatu, które przeprowadziło potęgę, w 1917 roku, Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną. Towarzysze Stalin mówi: „Prawda” 1912 roku — to solidne fundamenty dla zwycięstwa bolszewizmu w 1917 roku”.

Na pomniku pierwszej wojny imperialistycznej udało

się caratowi zamknąć „Prawdę”.

Wybuchła rewolucja lutowa 1917 roku, która obaliła carat. I już 5 marca 1917 roku, wraz z pierwszymi samowładstwami, „Prawda” znów pojawiła się na świecie.

za Stalina, — to najbardziej ostre i najbardziej narzące nasze partyi”.

W okresie wojny domowej partia bolszewików przez swoją prasę skupiała masy do walki z interwentami i białogwardzijskimi bandami.

W. I. Lenin, J. W. Stalin i W. M. Mołotow w redakcji gazety „Prawda” — 1917 r.

Redakcja i adres wydawnictwa „Iskusstwo” — „Lenin i Stalin”
Rybnicki artysta-malarz P. Wasilowa. Fotokronika TASS

Robotnicy, szlachta, chłopstwo, którzy podtrzymywali ją w ciężkich latach abolicyjnego reżymu, powstali „Prawdą” jak starego przyjaciela. Redaktorem „Prawdy” był towarzysz Stalin, który wrócił w owym czasie z zesłania. „Prawda” wywołała wielką nienawiść w Tymczasowym rządzie burżuazyjnym za to, że demaskowała ona jego kontrolujący charakter, za to, że wzywała robotników i chłopów do obalenia kapitalizmu. Burżuazja wraz z mienszewickimi i eserami próbowała znów zniszczyć „Prawdę”. W lipcu 1917 roku jenkierzy zburzyli pomieszczenie redakcji. Zabili na ulicy robotnika Wainowa tylko za to, że sprzedawał on gazetę bolszewicką.

Ale burżuazja nie była już w stanie zniszczyć „Prawdy”. Do mienszewicy Zaccęła ona wydanie pod innymi nazwami: 27 października 1917 roku wyszła ona pod swoją starą nazwą. Ci, którzy chcieli ją zniszczyć — burżuazja, mienszewicy, esery — zostali usunięci z drogi przez Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną. „Prawda” przetrwała się do najlepszej drukarni stolicy. Wraz z nią zaczęła rosnąć siła prasy radzieckiej.

Tradycje starej „Prawdy” żywe i obecnie. Każda gazeta radziecka odgrywa rolę nie tylko kolektywnego propagatora i kolektywnego agitatora, ale także i kolektywnego organizatora mas. Prasa, według wyrażenia towarzyszy

„Ody nastąpił dzień pokonywania, twórczej pracy, radzieckie gazety organizowały dziesiątki milionów swoich czytelników wokół nowych hasel partii Lenina — Stalina. Prasa bolszewicka uczyła masy zasad pracy socjalistycznej. Stała się ona najpoważniejszym narzędziem krytyki niedostatków w pracy i trybunał, podważającą podatnie doświadczenia.

W okresie pięcioletek stalinowskich, gdy rozpoczęła się gwałtowna walka o socjalistyczną industrializację ZSRR i kolektywizację gospodarstwa wiejskiego, młodzież wyrosła w kraju Radzieckim z gazet. Powstały liczne rejonowe i fabryczno-zakładowe gazety.

Ważnie, gdzie powstały fabryki i zakłady przemysłowe, gdzie tworono robotnicy i weterani, ludzie mogli obejść się bez gazet.

Bolszewicka gazeta snajdowała się za swoim posterunkiem i wtedy, gdy pracownicy musieli z bronią w ręku zapewnić bezpieczeństwo gwałtownym radzieckim.

W ZSRR obecnie obchodzi się dzień 5 maja jako święto pracy bolszewickiej. Na cześć Dnia prasy urządza się zebrania z czytelnikami, gdzie pracownicy, akty partyjnych, gospodarczych, zawodowych, zawodowych organizacji, robotnicy i więźni korespondencji, czytelnicy omawiają sprawozdania i referencje redakcji swoich gazet, podkreślają ich siły, krytyku-

ją braki, dają polecenia gazietom.

W potęgą siłę wyrosła prasa w ZSRR za lata władzy radzieckiej. W roku 1918 wychodziło 859 gazet, których jednorazowy nakład wynosił tylko 2,7 miliona egzemplarzy. Liczba gazet, wydawanych w Związku Radzieckim, wzrosła 10-krotnie, a nakład — 14 razy. W ZSRR gazety wychodzą w 55 językach. W kolosalnych nakładach wychodzą w ZSRR miesięczniki, polityczna, naukowa, artystyczna literatura.

Leży chodzi nie tylko o ogromną ilość wydawanych gazet, miesięczników i książek, ale także o ich treść ideową. Drukowane słowo w kraju radzieckim — to płomienne słowo prawdy bolszewickiej. To słowo propaguje wielką ideę Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, służy ono budownictwu socjalistycznemu, na przykładach i faktach uczy masy budować nowe życie komunistyczne, wychowuje w naszych ludziach takte śmiałości i odwagi, ich ofiarności w pracy społecznej, przyjaźni z pracującymi wszędzie narodowości, solidarności między narodową, patriotyzmu radzieckiego, głębokie oddanie partii Lenina — Stalina.

Jednym ze wspaniałych oddziałów prasy bolszewickiej są gazety ścienne. Gazeta ścienna można znaleźć wszędzie, gdzie tylko pracują ludzie radzieccy: w cechach fabrycznym i w instytucjach radzieckich, w oddziałach wojskowych, w szkołach, w wyższym zakładzie naukowym. W wielu przedsiębiorstwach można znaleźć gazetki, a nawet setki gazet ściennej. Na moskiewskiej fabryce samochodów im. Stalina wydaje się przeszło 300 gazet ściennych.

Gazety ścienne bywają różnej treści: „Bijakawice”, satyryczne gazety ścienne, foto-gazety, gazety świetlne. Miliony ludzi radzieckich — robotnicy, pracownicy amatorski, kolejniacy — biorą udział w wypuszczeniu tych gazet, prowadzą pracę redakcyjną i korespondencyjną. Jest to jednym z najbardziej jasnych wyrazów demokratyzmu radzieckiego.

Obecnie cała prasa ZSRR, postępująca od centralnych gazet i koczująca na gazetach ściennych, walczą o nieugięte wypiękanie postawienia XVIII Wszechzwiązkowej konferencji WKP(b)s, o nowy wzrost przemysłu i transportu, o dalszy rozwój rolnictwa socjalistycznego, o to, aby rosła i umacniała się ekonomia i obrona państwa socjalistycznego państwa robotników i chłopów.

ТРУДЯЩИЕСЯ РАЙОНА РАДОСТНО ПРАЗДНОВАЛИ 1 МАЯ

Вечером 30 апреля в большом зале Дома Соцкультуры состоялось торжественное заседание Граевского городского Совета депутатов трудящихся, посвященное дню 1 Мая.

Еще задолго перед началом заседания зал был до отказа заполнен депутатами и гостями. Сцена украшена по-праздничному торжественно. В глубине ее обрамленный цветами и зеленью портрет великого вождя трудящихся товарища Сталина.

Под гром аплодисментов и возгласы в честь партии большевиков и ее руково-

дителей избран был почетный президент в составе: Политбюро ЦК ВКП(б) во главе с товарищем Сталиным.

С докладом о 52 годовщины празднования 1 Мая выступил председатель исполкома Райсовета тов. Недведский. После доклада был зачитан и с большим энтузиазмом принят текст письма вождю и другу всех трудящихся товарищу Сталину.

После торжественной части состоялся показ художественной самодеятельности.

Исаанович.

День выдался по-весеннему теплый. Яркие лучи солнца осветили рано проснувшийся город. Улицы стали оживленнее, наполнились толпами празднично одетых людей, с веселыми улыбками вышедших встречать Первое Мая — праздник международной солидарности трудящихся.

Мужчины и женщины, старики и юноши — все вышли на улицу. Они жмут друг другу руки, радостно поздравляют один другого с великим праздником.

10 часов утра. Со всех концов города к Советской площади направляются колонны демонстрантов. Весна цветет в каждой колонне. Высоко подняты красные знамена, портреты руководителей партии и правительства. Везде видны транспаранты и лозунги на русском, польском и еврейском языках, призывающие крепить хозяйственную и оборонную мощь страны, бороться за выполнение решений XVIII Всесоюзной партконференции. Повсюду звучат советские песни, играет оркестр.

Одна за другой проходят мимо трибуны празднично оформленные колонны демонстрантов. Их приветствуют представители партийных, советских и общественных организаций. Несутся возгласы в честь вождя народов товарища Сталина и его верных соратников тт. Молотова Ворошилова, Калинина, Кагановича, в честь Наркома Оборонной Маршала Советского

Союза тов. Тимошенко. Над площадью волнами разнесется громовое «ура», перемешиваясь с победными звуками «Интернационала».

Проходят колонны великосиловцев, физкультурников, осовиахимовцев города. Вслед за ними проходит счастливая советская детвора — учащиеся школ. Их колонны особенно праздничны и ярки. Видно, что к дню великого праздника учащиеся готовились старательно и много. Над каждой колонной портреты учителя и лучшего друга детей — великого Сталина. Они любовно украшены цветами, зеленью.

Четким, ровным шагом проходят у трибуны железнодорожники, рабочие резинотесемочной фабрики, крестьяне Гривевского сельсовета, служащие советских учреждений. Учащие в демонстрации принимают также приехавшие в город колхозники и трудящиеся единоличники с окружающих сельсоветов.

На всех лицах — радостные улыбки. Это могучее шествие освобожденного народа decades угнетавшегося польскими помещиками и капиталистами. Поляки, евреи, русские и другие национальности под ясным солнцем великой Сталинской Конституции в тесной дружбе народов Советского Союза демонстрируют свою силу и могущество, свою сплоченность вокруг партии Ленина — Сталина, свою безграничную любовь к социалистической родине.

В первомайской демонстрации участвовало более 7 тысяч трудящихся.

С. Хомичевич.

ВОНСОШ. Радостно праздновали 1-е Мая трудящиеся Воинского сельсовета. Накануне праздника вечером состоялось торжественное заседание исполкома сельского Совета депутатов трудящихся совместно с представителями партийных, советских и общественных организаций.

В первомайской демонстрации участвовало более 500 человек. Крестьяне, служащие и учащиеся, со-

знаменами и портретами руководителей партии и правительства демонстрировали свою преданность партии большевиков, свою любовь к товарищу Сталину.

Вечером в клубе состоялось выступление кружка художественной самодеятельности общественных организаций и Вонсошской неполно-средней школы.

Светлов.

ПАРТИЙНАЯ ЖИЗНЬ

Активно и организованно

На состоявшемся партийном отчетно-выборном собрании парторганизации исполкома Райсовета депутатов трудящихся с отчетным докладом выступил секретарь партбюро тов. Марченко.

Парторганизация исполкома Райсовета проделала немалую работу по выполнению задач, поставленных перед районом в сельском хозяйстве и промышленности. Однако, тов. Марченко об этом не было сказано, как не было сказано, с чем парторганизация приходит к отчетно-выборному собранию. Весь доклад он построил исключительно на недостатках и большую часть его отчет недочетам во внутривнутрипартийной дисциплине. Были зачитаны даже фамилии коммунистов, нарушавших партийную дисциплину. Но опять таки ничего не было, и, конечно, не могло быть, сказано о том, что было предпринято партийным бюро для воспитания у коммунистов чувства железной партийной дисциплины. На обращенные к докладчику вопросы коммунистов следовали аналогичные ответы: реагировали недостаточно, не досмотрели, не проверили и т. п. Доклад был сделан весьма невнятно.

Изменилось возложение, когда началась прения по докладу. Выступившие коммунисты, отмечая достижения, вскрыли массу недостатков в работе бывшего партбюро. Так, например, собрания парторганизации почти не подготавливались и коммунисты извещались о них всего лишь за несколько часов до начала.

Как большой недостаток в работе партбюро было отмечено отсутствие проверки выполнения решений партийных собраний. Было, например, так. При обсуждении мероприятий по реализации постановления СНК СССР и ЦК ВКП(б) развития местной промыш-

ленности и расширению производства неметило цели ряд конкретных мероприятий по практическому выполнению постановления. Партбюро, оформляя протокол собрания, свело все эти предложения коммунистов к записам: «принять к неуклонному исполнению» и «поручить Воронцову и Костянову изучить среди служащих». Аналогичное решение партбюро принял по докладу. Об итогах работы XVIII конференции ВКП(б). Само собой разумеется, что за выполнением таких решений партбюро не следило.

Многие коммунисты не имели никаких партийных поручений, а те, кто получал их от партбюро, не проверяли — выполнил он поручение или нет. Так, например, кандидату в члены КП(б)б т. Наймарку было поручено организовать выпуск стенной газеты. Тов. Наймарк взялся за это дело, но не чувствовал контроля за выполнением поручения «оустия рукава» и за 4 месяца редколлегии выпустила всего лишь три номера. Таких примеров много. И не удивительно, что секретари партбюро не смогли конкретно указать, кто из коммунистов парторганизации отклонился к выполнению партийных поручений со всей большевистской ответственностью, а кто оных уклонился.

Не занималось партбюро также вопросами политического образования коммунистов. Беседы секретаря и члена партбюро с коммунистами о том, как они изучают «Краткий курс истории ВКП(б)» и основные труды Маркса — Энгельса — Ленина — Сталина. Неоднократно намечавшиеся собеседования коммунистов, как правило, не состоялись и по существу переносились, откладывались.

Выступившие на собрании Костянов, Ковалев, Зуев

и другие внесли ряд конкретных предложений по улучшению работы партбюро, которое должно будет произвести решительную перестройку работы парторганизации в соответствии с решениями XVIII Всесоюзной партконференции.

Партийное собрание прошло организованно на высоком идейно-политическом уровне. В прениях выступило десять человек коммунистов.

Секретарем парторганизации единогласно избран т. Ковалев

Мороз, инструктор РК КП(б)б

Заведующая партийным кабинетом Ленинского райкома ВКП(б) Московская область К. Н. Иванова (в центре) беседует с активными партактивистами О. П. Гречаной (слева) и А. М. Теловой, участвующими в кратком курсе истории ВКП(б) по первоисточникам.

Фото М. Плотниковой
Фотозапись ТАСС.

Укрепить трудовую дисциплину

Трудовая дисциплина на резинотесемочной фабрике все еще остается слабой. Почти не проходит ни одного месяца чтобы кто-либо из работников фабрики не был отдан под суд за прогул. Например, совсем недавно, 27 апреля, было передано в суд дело работника фабричной охраны Якова Яро, опоздавшего на работу на 35 минут. Опоздания свыше 5 минут можно считать прогулом. Например, в апреле месяце опоздания свыше 5 минут на фабрике отмечено более 10.

Все это является результатом плохой поставленной работы по разъяснению Указа Президиума Верховного Совета СССР от 26 июня 1940 года, недостаточной организационной политической воспитательной работы. Опозданиям и прогулам должен быть положен конец. Добиться этого — дело всего коллектива фабрики.

Кадр из фильма «Первопечатник Иван Федоров». Слева направо: артисты Кинзев — в роли шута, Г. Белов — в роли Вартевеса, В. Саивас — в роли Петра Тимофеева, заслуженный артист РСФСР П. Дорохин — в роли Ивана Федорова и П. Шпрингфельд — в роли Ивана Грозного. Фотозапись ТАСС.

При редакции Славянской районной газеты „Колхозный путь“ (Краснодарский край) работает комитет редакторов стеновых газет района. Редакция „Колхозный путь“ является участником ВСХВ 1939 и 1940 годов и кандидат на ВСХВ 1941 года.

Фото Н. Кубева.

Сельхоз колхоз „Красная Армия“ М. П. Чуприян и редактор „Колхозного пути“ Н. В. Мотов (справа) около юмористического приложении „Колючка“, в вил ускаемого стеногазетой „Сталинск“ (колхоз „Красный тамбач“).

Фотохроника ТАСС.

Мало критикуются недостатки

Последний номер стеновой газеты „Связист“ — органа Гравеской конторы связи посвящен в основном делу Парижской коммуны. Есть также две статьи на местные темы. В одной из них — об организации политучебы — поднимается вопрос о создании при конторе связи кружка текущей политики, где можно было бы также изучать страну Советов до линии „Наша родина“.

В статье „Включились в соревнование“ редактор стеногазеты тов. Зуев, подводя итоги первых дней соревнования, призывает энергичнее вникать во всеполнейшее выполнение обязательств за реализацию решений XVIII Всесоюзной партконференции.

Статьи, помещенные в газете написаны грамотно, смысла их доходчиво, читабельно. Кроме статей, в газете есть одна юмористическая карикатура на сати-

рические темы. Это — положительная сторона газеты.

Однако, стеногазета имеет и свои недостатки, на которые редакция следовало бы обратить внимание. В газете нет ни одной заметки о работе отделенной „Связиста“, о том, как оно занимается распространением периодической печати. Нет также ничего о работе экспедиции почты, хотя недостатков в ее работе еще очень много. Ни слова не сказано о недостатках, имеющих место в работе телеграфа, телефона. Вообще критике недостатков в работе конторы связи в газете отводится весьма мало места, если учесть, что юмореска, помещенная под заголовком „Кому что снится“ — это легкие шутки, высмеивающие отрицательные стороны характера сотрудников почты, не затрагивающие ни в какой мере тех недостатков, о которых сле-

довало бы говорить много и серьезно.

Газета не должна проходить мимо фактов как положительных, так и отрицательных. Это поможет передаче опыта лучших и в большой степени поможет изжитию имеющихся недостатков.

Кроме того, при чтении стеногазеты „Связист“ бросается в глаза малочисленность авторов. Статьи и заметки написаны в большинстве своем самими членами редакционной, что является, безусловно, большим плюсом и в работе редакционной.

Печатный орган конторы связи имеет все предосты статьи одной из лучших стеногазет города. Из этого можно добиться в самое ближайшее время, при условии, если редакция учтет необходимость устранения указанных недостатков.

Табачников.

Совещание редколлегий стеногазет

На днях состоялось совещание редакторов и членов редакционных стеновых газет организаций райпотребсовета, занотоскоп, заготовлено в удовлетворения.

С докладом о работе и задачах стеновых газет в реализации решений XVIII партийной конференции выступил тов. Чернышевский.

В прениях по докладу выступил редактор стеновой газеты райпотребсовета тов. Суткер. Тов. Суткер указал,

что руководящие работники райпотребсовета мало уделяют внимания своей стеновой газете, не прислушиваются к ее сигналам, не реагируют на помещенные в газете заметки. В результате много поднятых стеновой газетой вопросов так и остались неразрешенными. На эти же недостатки указали ряд других товарищей, выступивших в прениях.

Участники совещания по-

делались опытом своей работы и наметили мероприятия по налаживанию работы стеновых газет. Здесь же, на совещании, члены редакционных стеновой газеты занотоскоп вывели на сатиристическое соревнование за повышение качества работы редакционной, за действительность газет и за лучшее их оформление редакционной стеновой газеты удовлетворения.

Сыткер.

Устранить помехи в работе радиоузла

Гравеский радиоузел работает всего лишь три месяца. В течение этого времени небольшого времени, благодаря стараниям коллегатива узла работа его малодоступна не только в городе, но и в окрестностях. На Советской площади, на улицах 1 мая, Пугачева, Красноармейской, Огородной, Комсомольской, 17 сентября и других. Кроме того, введена радиопомехи в АТС, находящаяся в Володине, где установлено уже 10 радиоточек. Радиоточки установ-

лены на резино-тесемочной фабрике, в столовых, кино, читальне и других местах общественного пользования. Всего по городу работает свыше 80 радиоточек. На Советской площади установлена мощная радиопродуктор. Здесь обычно собираются целые толпы людей, чтобы послушать последние известия, сообщения, интересные концерты, передаваемые из Москвы и Минска.

Однако, нередко можно слышать жалобы радиослушателей на то, что радиопередачи очень часто

прерываются. Конечно, слушатель со своей точки зрения прав, обвиняя за это радиоузел. В действительности же виноваты не работники радиоузла, а работники электростанции, которая работает зачастую ненормально, то повышая, то понижая напряжение. Предхранители радиоузла постоянно подвержены угрозе сгорания.

Следовало бы в конце концов электростанции зареализовать свою работу.

Табачников.

Награждение передовиков мелиоративных работ и освоения новых земель Белоруссии

Главный Комитет Всесоюзной Сельскохозяйственной Выставки отметил значительные успехи в выполнении плана мелиоративных работ по Белорусской ССР в 1940 году. Передовики осушки болот — участники Выставки прошлого года — награждены медалями ВСХВ. Большой золотой медалью ВСХВ награжден П. Г. Брагинец — колхозник артели „Чирвоная Звезда“, Любаньского района, Минской области. Этот энтузиаст борьбы за освоение новых земель особенно отличился на строительстве магистральных каналов. Нормы выработки он выполнял на 1500 процентов. Малой золотой медалью ВСХВ награждены колхоз-

ник Кожелуба В. А., председателя колхоза „1-е Мая“ Гомельского района тов. Коробов И. Я. и заслуженный Василевский район, Полесской области, Любаньский К. Н.

Большой серебряной медалью награждены 12 человек. Малой серебряной медалью награждены 5 человек.

Награжденные медалями получают денежную премию: при получении Большой золотой медали — 3000 рублей; при получении Малой золотой медали — 2000 рублей; при получении Большой серебряной медали — 1000 рублей и при получении Малой серебряной медали — 500 рублей.

Колхозы закончили сев колосовых

Колхозы нашего района закончили сев колосовых 1 мая. Впередивших остальных закончить сев хлеба колхозов. Свои обязательства они выполнили с

честью. Заканчивается также сев бобовых. Впередивших остальных закончить сев колосовых и бобовых. Свои обязательства они выполнили с честью. Заканчивается также сев бобовых. Впередивших остальных закончить сев колосовых и бобовых. Свои обязательства они выполнили с честью.

Ускорить сев яровых по единоличному сектору

Из шестнадцати сельских и поселковых Советов сельхозколхозники колосовых закончили сев колосовых 1 мая. Впередивших остальных закончить сев колосовых и бобовых. Свои обязательства они выполнили с честью. Заканчивается также сев бобовых. Впередивших остальных закончить сев колосовых и бобовых. Свои обязательства они выполнили с честью.

Однако, в ряде сельсоветов сев колосовых закончен не полностью. Так, например, в Волосинском сельсовете засеяно всего 22 проц. того, что предусмотрено по плану, в Щучинском с.с. — 6,9 проц., в Гравеском с.с. — 14,9 проц., в Осовском — 22 проц.

Эти сельсоветы, как видно, не понимают пользы проведения сева в разные сроки и ставят его под угрозу срыва.

Весенние полевые работы в Брестской области. Сев овса в колхозе „Свободный труд“ Домачевского района.

Фото В. Дупейко.

(БЛТА).

Pracuję dla dobra socjalistycznej ojczyzny

W lutym 1941 r., gdy masę pracującą wielkiego Związku Radzieckiego przystępowy do współzawodniczenia XVIII konferencji WKP(b), ruch ten miał miejsce również i na naszej fabryce. Wyrzucił się on, między innymi, w tym, że robotnicy przystępowali do obsługi wielkiej ilości warsztatów. Między pracownikami, którzy przeszli na obsługiwanie 2-ech warsztatów byłem i ja.

Wzięłem od razu 2 ciężkie krosna, na których się wyrabia najtrudniejsze artykuły.

Są to tak zwane „pozostawo-krosna, to zn., że normalnie przewiduje się obsługiwanie przez jednego robotnika tylko jednego takiego warsztatu. Z początku miałem trudności w oswojeniu i pełnym wykorzystaniu możliwości warsztatów, ale wkrótce całkowicie je opanowałem dzięki prawnidłowemu opuszczeniu osnowy i regulowaniu szpul. Nie dopuszczałem do postoju żadnego z warsztatów. To daje mi możność nie tylko wypełniać, ale i przekraczać wyznaczone mi normy. W marcu np., wykonałem normę w 109 proc.

Przystępując do przedmowego współzawodniczenia socjalistycznego zobowiązałem się wypełnić normę w 113 proc. Zobowiązanie wypełniłem z nadwyżką; w kwietniu normę dzienną wypełniałem przeciętnie w 135 proc.

10 lat pracowałem jako tkacz u kapitalisty, który z naszego potu i krwi się bogacił. Obecnie pracuję w państwowej fabryce, moją pracę nikt nie napycha sobie swojej osobistej kieszeni, przynosi ona korzyść całemu społeczeństwu, a więc i mnie samemu. Rozumiejąc to staram się pracować jak najlepiej. U fabrykanta za swoją ciężką pracę miałem tylko poniżenie, wyzysk i ciągnął groźbę pójścia na bruk, na głodowe istnienie bezrobotnego. W socjalistycznej fabryce za swoją pracę mnie poważają i nazywają zaszczytnym mianem stachanowca

Jakubowski,
stachanowiec-wielowarsztatowiec fabryki gumowo-taśmowej.

Gmach Akademii sztuk pięknych Łotewskiej SRR w m. Rydze.

Pomoc matkom wielodzietnym

Na pomoc wielodzietnym matkom w Związku Radzieckim przeznaczają się setki milionów rubli rocznie. Cała sieć poradni lekarskich, zakładów podziemnych, staży „kropli mleka”, konsultacji dziecięcych, szpitali, urodźków dziecięcych rozrzuconych po całym, otrzymanym Związku Radzieckim temu właśnie celowi służy Państwo przychodzi z pomocą licznym rodzinom w wychowaniu ich dzieci, wypłacając wydajne zapomogi matkom, postępującym po 7 i więcej dzieci.

W naszym rejonie, za rok istnienia biura ZATIS, rozdano 198 podań o rasłak dla wielodzietnych matek. Z tego 176 podań zatwierdzono i udzielono pomocy, 34 matkom wypłacono po 4.000 rubli, jednej, Pieniątek Stanisławe — 5.000 rubli, a innym po 2.000 rubli. Ogółem wypłacono od 1-go maja 1940 r. do 1-go stycznia 1941 r. 182 tysiące rubli, w pierwszym kwartale 1941 r. — 410 tysięcy rubli, a od 1-go do 23 kwietnia r. b. — 65 tysięcy rubli. Wszelkiego więc w ciągu jednego roku wypłacono wielodzietnym matkom 654 tysiące rubli.

Otrzymała większość rodzin, które pomoc otrzymały — to rodziny robotników i pracujących chłopów. Pomoc ta przyznawana jest do wydawnego poświadczenia ich materialnego położenia. Np. Archacka Bolesława mieszka wsi Roda i Sołducha Marta ze swi Błowiec za otrzymaną pieniądze wybudowały sobie domy. Wiele rodzin kupiło konie, krowy i t. d. Dzieci Chemiczkiej Stefani, które dotychczas nie widziały prawie mleka, bo nie mogły im go zapewnić ojciec robotnik, mogą go obecnie pić nie chęć.

Nierozmiana jest wdzięczność wielodzietnych matek dla władz radzieckiej, dla rządu partii, Wielkiego Stalina za tę nieocenioną troskę, jaką okazano — stały ukożane ich dzieci, za to, że skończyli się ich niedzi, głód, za wolne, bez panów i kapitalistów, życie, za to, że mogą wychowywać swoje dzieci na zdrowych, woliących obywateli wielkiego kraju socjalizmu.

Postolaka,
kierownik IBS w Szwecji.

Dzień 1 Maja zagranicą

1 maja w Now-Jorku (U. S. A.) odbyła się wielka demonstracja pierwszomajowa, w której wzięło udział ponad 100.000 ludzi. Demonstracja odbywała się pod hasłami przeciwko wojnie imperialistycznej i o umocnienie międzynarodowej solidarności klasy robotniczej. Demonstracja trwała ponad 5 godzin. Udział w niej wzięli robotnicy wielu narodowości, inteligencja, kobiety i młodzież. Gdy demonstracja przechodziła przez ulice, na trotuarach stały tysiące ludzi. Spiewali oni pieśni i wygłaszali hasła pierwszomajowe.

Liczne demonstracje i mityngi odbyły się w państwach Ameryki Południowej. W Meksyku (stolica Meksyku) w demonstracji pierwszomajowej wzięło udział 100.000 ludzi. W Montewideo (Urugwaj) koło budynku parlamentu odbyła się 100-tysięczna demonstracja. W Buenos-Aires (Argentyna) w dniu 1 Maja marynarze i robotnicy portowi przerwali pracę. Kolejarze, tramwajarze i szoferzy przerwali pracę na 10 minut. W mieście odbyło się 21 mityngów z ogólną liczbą uczestników 45.000 ludzi.

(TASS).

Most w San-Francisco (U. S. A.) długości około 13,6 kilometrów.

Wojna w Europie i Afryce

W Grecji niemieckie siły obrzucają zakusami okupacji półwyspu Peloponezu. Wiosną zajęły wyspy greckie Keallota, Zakint i Lefkas.

W komunikacie dowództwa angielskich sił zbrojnych na Bliskim Wschodzie mówi się, że 80% składu armii angielskiej, która działała w Grecji udaje się przewieźć do rejonów, w których mogą być użyte do dalszych operacji. Według danych agencji Rojter, z Grecji ewakuowano wszystkich 45.000 osób.

W Afryce Polonajscy zaczęli boje toczą się koło Tobruka. Piechota niemiecko-włoska, podporządkowana przez wielką flotę tanków, przedostała się do rejonu zwęziarycznych umocnień tego miasta. Dowództwo angielskie wzmacnia obronę Tobruka. Agencja Junaited Press donosi, że wielkie oddziały wojsk angielskich, ewakuowane z Grecji skierowane zostały do Tobruka celem wzmocnienia garnizonu. Przewieziono okręty wojenne patrolowe i wybrano do pobytu Tobruka, przeliczując skupienia wojsk niemiecko-włoskich na drogach przybrzeżnych.

W ostatnich dniach kontynuowane były naloty awiacji niemieckiej na porty, haldy przemysłowe, aerodromy Anglii. Silnie zbombardowany został Liverpool. Kontynuowane były również naloty na morze. Niemieckie komunikaty mówią o zapobieżeniu szeregowi angielskich statków handlowych.

Samoloty angielskie bombardowały w nocy na 1 maja Berlin, Hamburg, Bremen i Kij. Obiektami dalszych ataków angielskiej awiacji były niemieckie bazy w Holandii i Francji. Powierzony został również nalot na Hamburg.

(TASS).

Wypadki w Iraku

W Iraku (graniczy z Turcją i Iranem) rozpoczęły się działania wojenne między angielskimi i irakskimi wojskami.

Jak podaje agencja Rojter, zamiar rządu angielskiego posłania nowych wojsk do Iraku spotkał się ze sprzeciwem rządu irackiego. Władze Iraku zabroniły translokacji wojsk angielskich, które znajdują się już w Iraku. To było przyczyną starcia.

Francuska agencja Ofi (Hawaj) podaje, że armia iracka zajęła składy i zakłady

przeróbki ropy w szeregu miejscowości i wszystkie stacje, znajdujące się na linii rurociągu. Na południu kraju wojska irackie zetknęły się z przeciwnikiem. Obie strony wojujące prowadzą ostrzał artyleryjski i stosują awiację.

Angielskie radio transmitowało w języku arabskim odezwę do ludności Iraku, wyrażającą do obalenia obecnego rządu irackiego.

(TASS).

Redaktor odpowiedzialny TRECIAKOW.

Cech artykułów powześniego nityku fabryki „Kameczuk” wykonął program 1941 roku w 174,9%.

Z lewej ku prawej: stachanowka krawcowa W. F. Szachowa, która wypełnia normę w 125%, instruktor brygadier rybackiej brygady W. P. Guźewa, wykonująca normę w 125% i kontroler E. U. Gurlowa przy produkcji wytworzonej przez cech fabryki.

PRACA POLITYCZNO-OSWIATOWA W REJONIE

Praca instytucji polityczno-osiawiatowych w naszym rejonie rozwija się z każdym dniem. Jesli w ubiegłym roku, w rejonie było 7 izby-czytelni, to obecnie jest ich 14. W najbliższych dniach zostaną otwarte jeszcze 3 izby-czytelnie, w szacunkowej Radzie wiejskiej, szcamańskiej i nieckowskiej tak, że ludność każdej Rady wiejskiej naszego rejonu będzie miała swoją izbę-czytelnię.

Dobrze pracuje izba-czytelnia w Rajgrodzie, kierownik izby-czytelni, komсомолец Sidorowski dba o to, by stała ona na poziomie swego zadania. Urządza zebrania, na których rozjasnia należycie postanowienia Partii i Rządu, odczytuje materiały VIII sesji Rady Najwyższej ZSRR, XVIII konferencji WKP(b) itp. Zorganizował 2 kolki dramatyczne, chór, orkiestrę, kolektywne czytanie gazet. Systematycznie urządza referaty, lekcje, pogadanki i czytanie literatury radzieckiej, jak również wieczory artystycznej twórczości amatorów, masowe słuchanie radia itp.

W bardzo krótkim czasie komсомолка Rjabcewa zorganizowała w Rejdzie pracę izby-czytelni. Od 1-go lutego b. r. potrafiła izbę-czytelnię należąca

do remontować, umeblować i udekorować. Zorganizowała kolki dramatyczne, które już występowały z powodzeniem. Przy izbie-czytelni jest biblioteka, sprawnie obsługująca ludność wiejską. Wychodzi też czysto gazetka scenowa. Pow. Rjabcewa dba o kulturalne zachowanie się przychodzących do izby-czytelni.

Istnieją jednak izby-czytelnie, które dotychczas nie daly zadowalających rezultatów swej pracy. Komсомолка Waszkiewiczówna Eleonora, kierowniczka izby-czytelni w Mieczdach, bardzo często zamyka ją na klucz i odchodzi do kościoła. Przed drzwiami czytelnicy zbierają się chłopcy i czekają na jej łaskawe przybycie. Nie zorganizowała ona dotychczas żadnego kolki.

Podobnie pracują izby-czytelnie w Rejdzie i Obrykach. Kierowniczką Archacka i Swiderska zbyt mało uwagi oddają pracy polityczno-osiawiatowej.

Przyczyną słabej aktywności niektórych izby-czytelni jest też brak zainteresowania ze strony szeregu Rad wiejskich w naszym rejonie pracą polityczno-osiawiatową.

L. T.